മലയാളഗുരു
(മലയാളം റിസർച്ച് ജേണൽ)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
ISSN Online: 3108-0960 ISSN Print: 3139-2172
EDUSCHOOL
ACADEMIC RESEARCH & PUBLISHERS

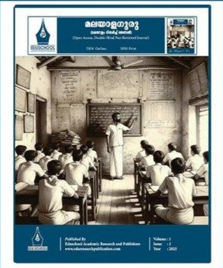

മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമവും സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണവും

Mohanan Karuthaveetil

HSST,GHSS Nedungome, Sreekandapuram, Kannur, Kerala, India.

Article information
Received: 13th January 2025
Received in revised form: 8th February 2025
Accepted: 15th March 2025
Available online: 25th April 2025

Volume: 1
Issue: 1
DOI: https://doi.org/10.63090/MG/3108.0960.0003

Abstract

This research paper examines the evolution of Malayalam novels from the late 19th century to the present, and the formation of the literary canon through this evolutionary process. Starting with O. Chandu Menon's Indulekha (1889), this study analyzes how socio-cultural and historical contexts influenced the development of Malayalam novels and how a specific literary canon emerged through this process. Beginning in the colonial era, it explores how social and political changes in post-independence India, the arrival of modernity, and postmodernism influenced the diversity and depth achieved by Malayalam novel literature. The paper also critically examines how power relations, social values, and cultural representation intervene in the process of canon formation in literature.

സാരാംശം

ഈ ഗവേഷണ പ്രബന്ധം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം മുതൽ വർത്തമാനകാലം വരെയുള്ള മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമ ചരിത്രവും, ആ പരിണാമപ്രക്രിയയിലൂടെ രൂപപ്പെട്ട സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണവും പരിശോധിക്കുന്നു. ഓ. ചന്തുമേനോൻ രചിച്ച 'ഇന്ദുലേഖ' (1889) മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന ഈ പഠനം, സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക-ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലങ്ങൾ മലയാള നോവലിന്റെ വികാസത്തെ എങ്ങനെ സ്വാധീനിച്ചു എന്നും, അതുവഴി എങ്ങനെ ഒരു നിശ്ചിത സാഹിത്യ കാനൻ രൂപപ്പെട്ടു എന്നും വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. കൊളോണിയൽ കാലഘട്ടത്തിൽ തുടങ്ങി, സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഇന്ത്യയിലെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ മാറ്റങ്ങൾ, ആധുനികതയുടെ ആഗമനം, ഉത്തരാധുനികത തുടങ്ങിയവയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മലയാള നോവൽ സാഹിത്യം കൈവരിച്ച വൈവിധ്യവും ആഴവും ഈ പഠനം അവലോകനം ചെയ്യുന്നു. സാഹിത്യത്തിലെ കാനൻ രൂപീകരണ പ്രക്രിയയിൽ അധികാരബന്ധങ്ങളും, സാമൂഹിക മൂല്യങ്ങളും, സാംസ്കാരിക

പ്രതിനിധാനവും എങ്ങനെ ഇടപെടുന്നു എന്നതിന്റെ വിമർശനാത്മക അവലോകനവും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

പ്രധാന വാക്കുകൾ: മലയാള നോവൽ, സാഹിത്യ കാനൻ, ചന്തുമേനോൻ, കൊളോണിയൽ സാഹിത്യം, ആധുനികത, ഉത്തരാധുനികത, പ്രാദേശികത, ദേശീയത, സാംസ്കാരിക അധികാരം

ആമുഖം

സാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം നവീനമായ ഒന്നാണ്. യൂറോപ്യൻ സാഹിത്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്ത ഈ സാഹിത്യരൂപം ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലേക്ക് കടന്നുവന്നത് കൊളോണിയൽ സമ്പർക്കത്തിലൂടെയാണ്. കേരളത്തിന്റെ

സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക മണ്ഡലങ്ങളിൽ സവിശേഷമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ ഒരു സാഹിത്യരൂപമായി മലയാള നോവൽ മാറിയത് എങ്ങനെയെന്ന് പരിശോധിക്കുക എന്നതാണ് ഈ ഗവേഷണത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം.

ഒ. ചന്തുമേനോൻ രചിച്ച 'ഇന്ദുലേഖ' (1889) മലയാളത്തിലെ ആദ്യ നോവലായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും, അതിനുമുമ്പ് ഘട്ടങ്ങളിലായി നോവൽ രൂപത്തിലേക്കുള്ള പരിണാമം നടന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പൻ തമ്പുരാന്റെ 'കുന്ദലത' (1887), കെ.അയ്യപ്പപണിക്കരുടെ 'കൃഷ്ണകുമാരി' തുടങ്ങിയ കൃതികൾ ഈ പരിണാമത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. എന്നാൽ, 'ഇന്ദുലേഖ'യാണ് ആധുനിക മലയാള നോവലിന്റെ തുടക്കം കുറിച്ചതെന്ന് പൊതുവേ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യത്തിലാകെ, പ്രത്യേകിച്ചും ദക്ഷിണേന്ത്യൻ ഭാഷകളിൽ, നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം സാമൂഹിക പരിഷ്കരണങ്ങൾക്കും പുരോഗമന ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു.

ഈ ഗവേഷണം മലയാളത്തിൽ നോവൽ രൂപീകരണവും പരിണാമവും എട്ട് പ്രധാന ഘട്ടങ്ങളിലായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നു:

- പ്രാരംഭഘട്ടം (1889-1900),
- സാമൂഹിക പരിഷ്കരണ കാലഘട്ടം (1900-1930),
- സ്വാതന്ത്ര്യസമര കാലഘട്ടം (1930-1947),
- സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര നോവലുകൾ (1947-1960),
- ആധുനികതയുടെ കാലഘട്ടം (1960-1980),
- ഉത്തരാധുനികതയുടെ കാലഘട്ടം (1980-2000),
- നവമാധ്യമങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവൽ (2000-2010),
- സമകാലിക മലയാള നോവൽ (2010 മുതൽ).

ഓരോ ഘട്ടത്തിലും സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണത്തിൽ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക ഘടകങ്ങൾ എങ്ങനെ സ്വാധീനം ചെലുത്തി എന്നും പരിശോധിക്കുന്നുണ്ട്.

സൈദ്ധാന്തിക പശ്ചാത്തലം

സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണം എന്നത് ഒരു സാംസ്കാരിക-രാഷ്ട്രീയ പ്രക്രിയയാണ്. സാഹിത്യകൃതികളെ "വേർതിരിച്ചെടുക്കലും" "മൂല്യനിർണയം" നടത്തലും ഒരു ജനതയുടെ സാംസ്കാരിക അധികാരഘടനയുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിഖ്യാത പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യ സിദ്ധാന്തകാരനായ ഹാരോൾഡ് ബ്ലൂം തന്റെ "The Western Canon" (1994) എന്ന കൃതിയിൽ സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണത്തെക്കുറിച്ച് വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മിഷേൽ ഫൂക്കോ, എഡ്വേർഡ് സെയ്ദ്, ഗായത്രി സ്പിവാക്, ഹോമി ഭാഭ തുടങ്ങിയ പോസ്റ്റ്കൊളോണിയൽ സിദ്ധാന്തകാരന്മാർ കാനൻ രൂപീകരണത്തിന്റെ അധികാരബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിമർശനാത്മക നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമവും കാനൻ രൂപീകരണവും വിലയിരുത്തുമ്പോൾ ഇത്തരം സൈദ്ധാന്തിക സമീപനങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം, മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ സ്വതന്ത്ര രീതിശാസ്ത്രം കൂടി വികസിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സുകുമാർ അഴീക്കോട്, എം.ലീലാവതി, കെ.പി.അപ്പൻ, എൻ.സാം, എം.കെ.സാനു തുടങ്ങിയ മലയാള നിരൂപകരുടെ സംഭാവനകൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു മാർഗമാണ് ഈ ഗവേഷണത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മലയാള നോവലിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടം (1889-1900)

16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന ദശകങ്ങളിൽ മലയാളത്തിൽ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം ആവിർഭവിച്ചത് കേരളത്തിലെ സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക മണ്ഡലത്തിൽ ഉണ്ടായ ഗണ്യമായ മാറ്റങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്ത് പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച ഒരു മധ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉദയം, അച്ചടി മാധ്യമത്തിന്റെ വികാസം, പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യ രൂപങ്ങളുമായുള്ള പരിചയം എന്നിവയെല്ലാം ഇതിനു കാരണമായി.

ഓ. ചന്തുമേനോന്റെ 'ഇന്ദുലേഖ' മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ പൂർണ്ണ നോവലായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. നായർ സമുദായത്തിലെ സാമൂഹിക പരിഷ്കരണങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം, സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ ഈ നോവലിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു. 'ഇന്ദുലേഖ'യിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളായ ഇന്ദുലേഖയും മാധവനും പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയവരാണ്, എന്നാൽ സമുദായത്തിലെ അനാചാരങ്ങൾ അവരുടെ പ്രണയത്തിനും വിവാഹത്തിനും തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നു. ഈ സാമൂഹിക പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നേരിടാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് നോവൽ നൽകുന്നത്.

'ഇന്ദുലേഖ'ക്ക് പിന്നാലെ വന്ന നോവലുകളായ സി.വി. രാമൻപിള്ളയുടെ 'മാർത്താണ്ഡവർമ്മ' (1891), 'ധർമ്മരാജ' (1893) എന്നിവ ചരിത്ര നോവലുകളായിരുന്നു. ഇവ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ചരിത്രത്തെ പുനരാഖ്യാനം ചെയ്യുകവഴി ദേശീയബോധത്തിന്റെ അടിത്തറ പാകുകയും ചെയ്തു. 'മാർത്താണ്ഡവർമ്മ'യിൽ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലെ വീരപുരുഷനായി മാർത്താണ്ഡവർമ്മയെ അവതരിപ്പിച്ചത് സ്വദേശാഭിമാനം ജനിപ്പിക്കാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമമായിരുന്നു.

ഇക്കാലത്ത് നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം സാമൂഹിക പരിഷ്കരണത്തിനുള്ള ഉപകരണമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. നോവലിസ്റ്റുകൾ സമൂഹത്തെ പരിഷ്കരിക്കാനുള്ള ദൗത്യം ഏറ്റെടുത്തു. നോവലുകളിലൂടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കും എതിരെ ശക്തമായ പ്രചാരണം നടത്തി. വായനക്കാരിൽ സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത വളർത്തുന്നതിനും നോവലുകൾ സഹായിച്ചു.

സാമൂഹിക പരിഷ്കരണ കാലഘട്ടം (1900-1930)

1900 മുതൽ 1930 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം കേരളത്തിൽ സാമൂഹിക പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഉയർച്ചയുടെ കാലമായിരുന്നു. ശ്രീനാരായണ ഗുരു, അയ്യൻകാളി, വക്കം അബ്ദുൾ ഖാദർ മൗലവി, പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചൻ തുടങ്ങിയവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്കും സാമൂഹിക അസമത്വങ്ങൾക്കുമെതിരെ ശക്തമായ പ്രതിഷേധങ്ങളും സാമൂഹിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഉയർന്നുവന്നു. ഈ സാമൂഹിക അന്തരീക്ഷത്തിൽ സാഹിത്യകാരന്മാർ സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ നൽകാൻ തുടങ്ങി.

അംബികാസുതൻ മംഗലത്തിന്റെ 'ബാല്യകാലസഖി' (1927) സാഹിത്യ-സാമൂഹിക രംഗത്ത് ഒരു പുതിയ ഘട്ടത്തിന് തുടക്കമിട്ടു. മാപ്പിള മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി രചിക്കപ്പെട്ട ഈ നോവൽ മതാധിഷ്ഠിത സാമൂഹിക ഘടനയിലെ അസമത്വങ്ങളെയും ജാതി-മത ഭേദങ്ങളെയും വിമർശിക്കുന്നു. സുഹ്റയുടെയും മജീദിന്റെയും വിലക്കപ്പെട്ട പ്രണയകഥയിലൂടെ സമുദായത്തിലെ സാമ്പത്തിക അസമത്വങ്ങളെ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു.

ടി.കെ. മാധവൻകുട്ടിയുടെ 'സരസ്വതി വിജയം' (1919) ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന നോവലാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും ഊന്നിപ്പറയുന്ന ഈ നോവൽ, സരസ്വതി എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ സ്ത്രീ ശാക്തീകരണത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

താഴെത്തട്ടിലുള്ള ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ ആവിഷ്കരിച്ച കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ 'ശാരദ' (1916), കേസവദേവിന്റെ 'ഓടയിൽ നിന്ന്' (1921) തുടങ്ങിയ നോവലുകൾ ജനകീയ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണവും ബഹുസ്വരവുമായി. ഭാഷയിലും ആഖ്യാനരീതിയിലും പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടന്നു. ഒരേ നോവലിൽ തന്നെ പലതരം ആഖ്യാനശൈലികൾ സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന രീതി പ്രചാരത്തിലായി. മിത്ത്, ചരിത്രം, ഐതിഹ്യം, ഫാന്റസി, എന്നിവയുടെ സമന്വയവും ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവലുകളിൽ കാണാം.

സ്വാതന്ത്ര്യസമര കാലഘട്ടം (1930-1947)

1930 മുതൽ 1947 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ സജീവഘട്ടം ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്വാധീനം മലയാള സാഹിത്യത്തിലും പ്രതിഫലിച്ചു. സാഹിത്യം രാഷ്ട്രീയവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ഈ ഘട്ടത്തിൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളും പുരോഗമന സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനവും മലയാളത്തിൽ വേരുറച്ചു.

തകഴി ശിവശങ്കരപിള്ളയുടെ 'രണ്ടിടങ്ങഴി' (1944) ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ചരിത്രപ്രധാനമായ നോവലാണ്. കേരളത്തിലെ കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ ദുരിതങ്ങളും ചൂഷണവും ഈ നോവലിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ചേതന എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ നിലനിന്നിരുന്ന ജന്മി-കുടിയാൻ വ്യവസ്ഥയുടെ ക്രൂരതകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ യഥാർത്ഥവാദത്തിന്റെ (റിയലിസത്തിന്റെ) ഏറ്റവും മികച്ച ഉദാഹരണങ്ങളിലൊന്നായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ 'ബാല്യകാലസഖി' (1944), 'പാത്തുമ്മായുടെ ആട്' (1945) എന്നീ നോവലുകൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രധാന സംഭാവനകളാണ്. മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതം, ഭാഷ, പ്രാദേശികതയുടെ സവിശേഷതകൾ എന്നിവ ബഷീറിന്റെ

നോവലുകളിൽ കാണാം. ബഷീറിന്റെ ഭാഷാശൈലി മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു പുതിയ തലം തുറന്നു. ഗ്രന്ഥികമായ ഭാഷയ്ക്കു പകരം ജനകീയവും ലളിതവുമായ നാട്ടുഭാഷ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിനനുസരിച്ച് ഉപയോഗിച്ചത് വായനക്കാരെ ആകർഷിച്ചു.

വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോന്റെ 'മോഹിനി' (1942), പൊൻകുന്നം വർക്കിയുടെ 'തുമ്പപ്പൂ' (1944) തുടങ്ങിയ നോവലുകളും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായി. ഇവയിൽ 'തുമ്പപ്പൂ' കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതവും പ്രശ്നങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷത സാഹിത്യത്തിലെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര സ്വാധീനമാണ്. നോവലുകൾ വെറും കലാസൃഷ്ടികൾ മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടലുകൾ കൂടി ആയി മാറി. എഴുത്തുകാർ ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ വക്താക്കളായി മാറുകയും, അവരുടെ എഴുത്തിലൂടെ സമൂഹത്തിൽ മാറ്റം കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വാതന്ത്ര്യസമരവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളും നോവലുകളുടെ ഉള്ളടക്കത്തെയും രൂപത്തെയും സ്വാധീനിച്ചു.

സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര നോവലുകൾ (1947-1960)

1947-ൽ ഇന്ത്യ സ്വതന്ത്രമായതോടെ ദേശീയ ബോധത്തിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ വ്യക്തികേന്ദ്രിതമായ, ആർതിജീവിതത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളെ അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ ഘട്ടത്തിലേക്ക് മലയാള നോവൽ കടന്നു. വ്യക്തിയുടെ ആന്തരിക ലോകവും അസ്തിത്വ സംഘർഷങ്ങളും പ്രമേയമാക്കിയ നോവലുകൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

എസ്.കെ. പൊറ്റെക്കാടിന്റെ 'വിഷകന്യക' (1948), 'മൂന്നാംകാൽ' (1950) എന്നീ നോവലുകൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രധാന സംഭാവനകളാണ്. ഇവയിൽ 'വിഷകന്യക' സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ആത്മീയതയെയും പ്രമേയമാക്കുന്നു. പൊറ്റെക്കാടിന്റെ ഭാഷയ്ക്കുള്ള കഥാകഥന വൈദഗ്ധ്യം നോവലിന് പുതിയ സൗന്ദര്യമാനങ്ങൾ നൽകി.

ഉറൂബിന്റെ (പി.സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ) 'സുന്ദരികളും സുന്ദരന്മാരും' (1957), 'മിണ്ടാപ്പെണ്ണ്' (1959) എന്നീ നോവലുകൾ വ്യക്തിയുടെ മനോവിശ്ലേഷണവും സാമൂഹിക വിമർശനവും സമന്വയിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. 'സുന്ദരികളും സുന്ദരന്മാരും' എന്ന നോവലിലൂടെ മലയാള നോവലിൽ ഉറൂബ് ആധുനികതയുടെ പുതിയ വാതിലുകൾ തുറന്നു. ഈ നോവലിലെ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ അസ്തിത്വ പ്രതിസന്ധികളും മനോവിശകലനവും പിൽക്കാല നോവലുകളെ സ്വാധീനിച്ചു.

തകഴി ശിവശങ്കരപിള്ളയുടെ 'ചെമ്മീൻ' (1956) മലയാള നോവൽ ലോക സാഹിത്യത്തിലേക്ക് എത്തിച്ച ഒരു സുപ്രധാന കൃതിയാണ്. മലബാറിലെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളി സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതവും വിശ്വാസങ്ങളും ഇതിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. കാതൽ, ധർമ്മം, വിശ്വാസം, എന്നിവയുടെ സംഘർഷങ്ങളിലൂടെ കാരിക്കിന്റെയും പരമേകുട്ടിയുടെയും കഥ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ നോവൽ 1957-ൽ പ്രസിദ്ധമായ 'അകാദമി അവാർഡ്' നേടി. പിന്നീട് രാജു കരുണാകരൻ സംവിധാനം ചെയ്ത 'ചെമ്മീൻ' സിനിമ 1965-ൽ രാഷ്ട്രപതിയുടെ സ്വർണ്ണമെഡൽ നേടുകയും ചെയ്തു. ഇത് മലയാള നോവലിന്റെ അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിലുള്ള അംഗീകാരത്തിനു വഴിയൊരുക്കി.

കെ.ടി. മുഹമ്മദിന്റെ 'ഓടക്കുഴൽ' (1955), 'മരുഭൂമികൾ ഉണ്ടാകുന്നത്' (1960) എന്നീ നോവലുകൾ കേരളത്തിലെ മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ നവോത്ഥാനവും ആധുനികവൽക്കരണവും പ്രമേയമാക്കിയവയാണ്. മുഹമ്മദിന്റെ സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്കുള്ള കുഴിഞ്ഞു നോട്ടം മലയാള നോവലിന് പുതിയ മാനങ്ങൾ നൽകി.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന നോവലിസ്റ്റ് കേശവദേവ് ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അയൽക്കാർ' (1955), 'അയാൾ' (1957) എന്നീ നോവലുകൾ അന്നത്തെ സമൂഹത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര കാലഘട്ടത്തിൽ സാഹിത്യത്തിലെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര സംഘർഷങ്ങളും ശക്തമായി. പുരോഗമന സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളുടെയും സ്വാധീനത്തിൽ നിന്ന്, കൂടുതൽ വ്യക്തികേന്ദ്രിതമായ, മനോവിശകലനാത്മകമായ നോവലുകളിലേക്ക് ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ, സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത ഉപേക്ഷിക്കാതെ തന്നെ വ്യക്തിയുടെ ആന്തരിക ലോകത്തെ അന്വേഷിക്കുന്ന നോവലുകൾ രചിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സമന്വയം മലയാള നോവലിന്റെ പ്രത്യേകതയായി.

ആധുനികതയുടെ കാലഘട്ടം (1960-1980)

1960 മുതൽ 1980 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ആധുനികതയുടെ ഘട്ടമായി അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ കാലത്ത് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലങ്ങളിൽ വലിയ മാറ്റങ്ങളുണ്ടായി. ഭൂപരിഷ്കരണം, വിദ്യാഭ്യാസ വ്യാപനം, ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ സ്ഥാപനം, നഗരവൽക്കരണം, എന്നിവയെല്ലാം ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സംഭവിച്ചു. ഈ സാമൂഹിക മാറ്റങ്ങൾ നോവൽ സാഹിത്യത്തിലും പ്രതിഫലിച്ചു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രമുഖ നോവലിസ്റ്റുകളിൽ ഒരാളാണ് എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'നാലുകെട്ട്' (1962), 'അസുരവിത്ത്' (1970), 'കാലം' (1976) എന്നീ നോവലുകൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ നാഴികക്കല്ലുകളാണ്. 'നാലുകെട്ട്' നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിലെ ജീവിതരീതിയുടെയും താഴ്ന്നുപോകുന്ന ജന്മി വ്യവസ്ഥയുടെയും ചിത്രീകരണമാണ്. 'അസുരവിത്ത്' വ്യക്തിയിലെ ദുഷ്ടതയുടെ വിത്തുകളെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ സാമൂഹിക പരിണതഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. എം.ടി.യുടെ നോവലുകൾ കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെയും പാരമ്പര്യത്തെയും പുനരാവിഷ്കരിക്കുന്നതോടൊപ്പം, ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളെയും അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഒ.വി. വിജയന്റെ 'ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം' (1969) മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ചരിത്രപ്രധാനമായ ഒരു നോവലാണ്. കഥാപാത്രമായ രവിയുടെ ആന്തരിക യാത്രയും ഖസാക്ക് എന്ന പ്രാന്തപ്രദേശത്തെ ജീവിതവും സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന ഈ നോവൽ, മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമത്തിൽ ഒരു നിർണ്ണായക വഴിത്തിരിവായി. ഖസാക്കിന്റെ മിത്തിക്കൽ ലോകവും സങ്കീർണ്ണമായ കഥാപാത്ര സൃഷ്ടിയും മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു പുതിയ പാത തുറന്നു.

ആനന്ദിന്റെ 'ആൾക്കൂട്ടം' (1971), 'മരുഭൂമികൾ ഉണ്ടാകുന്നത്' (1977) എന്നീ നോവലുകൾ ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോവലുകളിൽ സമകാലിക സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങൾ ആഴത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

കോവിലന്റെ 'ആടിന്റെ വീട്' (1967), 'തോട്ടിയുടെ മകൻ' (1975), എന്നീ നോവലുകൾ കീഴാള ജനതയുടെ ജീവിതവും അവർ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ദലിത് ജീവിതാവിഷ്കരണത്തിന്റെ ആദ്യകാല സംഭാവനകളിൽ ഒന്നാണ് 'തോട്ടിയുടെ മകൻ'.

സി. രാധാകൃഷ്ണന്റെ 'നിശ്ശബ്ദതയുടെ മുറി' (1972), എൻ.പി.മുഹമ്മദിന്റെ 'അറബിക്കഥകൾ' (1973), മലയാറ്റൂരിന്റെ 'യന്ത്രം' (1974) തുടങ്ങിയവയും ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ശ്രദ്ധേയമായ നോവലുകളാണ്.

ആധുനികതയുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മലയാള നോവൽ പരീക്ഷണാത്മകമായി. ഭാഷാപരമായും ആഖ്യാനശൈലിയിലും പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടന്നു. ശൈലീകൃത ഭാഷ, ആന്തരിക സംഭാഷണം, ബോധധാര (stream of consciousness) രീതി, സമയത്തിന്റെ

അസാധാരണ വിന്യാസം, തുടങ്ങിയവ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവലുകളിൽ കാണാം. സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തിയുടെ ആന്തരിക ലോകത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവലുകളുടെ പ്രത്യേകതയാണ്.

ഉത്തരാധുനികതയുടെ കാലഘട്ടം (1980-2000)

1980 മുതൽ 2000 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഉത്തരാധുനികതയുടെ കാലമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. കേരളത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക ചിന്തയിൽ ഉണ്ടായ പരിവർത്തനങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപവും പുതിയ ദിശകളിലേക്ക് നീങ്ങി. "വലിയ കഥകളോടുള്ള" (grand narratives) അവിശ്വാസം, മെറ്റാനറേറ്റീവുകളുടെ തകർച്ച, ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ സ്വാധീനം, പ്രാന്തവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച അംഗീകാരം, എന്നിവയെല്ലാം ഈ കാലഘട്ടത്തെ സ്വാധീനിച്ചു.

എം. മുകുന്ദന്റെ 'ദൈവത്തിന്റെ വികൃതികൾ' (1985), 'മാമലം കൊട്ടുമുടി' (1992) എന്നീ നോവലുകൾ ഉത്തരാധുനികതയുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ ശ്രദ്ധേയമായ രചനകളാണ്. ഇവയിൽ 'ദൈവത്തിന്റെ വികൃതികൾ' മലബാർ കലാപത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെയും ഇസ്ലാമിക തീവ്രവാദത്തെയും വിമർശനാത്മകമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

സക്കറിയയുടെ 'സല്ലാഫിസം' (1996) മതമൗലികവാദത്തിന്റെയും മതതീവ്രവാദത്തിന്റെയും വർത്തമാനകാല പ്രസക്തിയെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നോവലാണ്. ഇത് പിൽക്കാലത്ത് മലയാളത്തിൽ ഒരു ചർച്ചാവിഷയമായി മാറി.

അനിൽ ചന്ദ്രന്റെ 'ഒരു രാത്രി സ്വപ്നം' (1988), സി. വി. ബാലകൃഷ്ണന്റെ 'അയ്യപ്പൻ' (1997), എന്നീ കൃതികളിൽ ഉത്തരാധുനികതയുടെ സ്വാധീനം കാണാം. ഈ നോവലുകൾ വ്യക്തിയുടെ അസ്തിത്വ പ്രതിസന്ധികളെയും കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആശയസംഘർഷങ്ങളെയും ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

സാറാ ജോസഫിന്റെ 'ആലാഹയുടെ പെൺമക്കൾ' (1999) സ്ത്രീപക്ഷ രചനയുടെ പുതിയ സാധ്യതകൾ തുറന്ന ഒരു നോവലാണ്. ലിംഗഭേദത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം, പിതൃമേധാവിത്ത സമൂഹത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ അനുഭവങ്ങൾ, സ്വത്വാന്വേഷണം എന്നിവ ഈ നോവലിൽ ആഴത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു.

ഉത്തരാധുനികതയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ മലയാള നോവലിൽ ദലിത്-ആദിവാസി-ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചു. നാരായൻ്റെ 'കോച്ചേരേത്തി' (1998), പി. വത്സലയുടെ 'അഗ്നിസാക്ഷി' (1994), എന്നീ നോവലുകൾ പ്രാന്തവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ ശബ്ദമായി മാറി.

നവമാധ്യമങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവൽ (2000-2010)

2000 മുതൽ 2010 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെയും നവമാധ്യമങ്ങളുടെയും വളർച്ചയുടെ കാലഘട്ടമാണ്. ഇന്റർനെറ്റ്, മൊബൈൽ ഫോണുകൾ, സോഷ്യൽ മീഡിയ തുടങ്ങിയ മാധ്യമങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തി. ആഗോളവൽക്കരണവും ഉദാരവൽക്കരണവും പൂർണ്ണ ശക്തിയിൽ എത്തിയ കാലമാണിത്. ഇത് മലയാള നോവലിലും പ്രതിഫലിച്ചു.

സുഭാഷ് ചന്ദ്രന്റെ 'മനുഷ്യന് ഒരു ആമുഖം' (2001), 'എൻഡോസൾഫാൻ' (2008) എന്നീ നോവലുകൾ ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ മനുഷ്യജീവിതത്തെയും, പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളെയും ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

എൻ.എസ്. മാധവന്റെ 'ലത്തീഫ: മഞ്ഞ ഭൂമിയിലെ ചന്ദ്രൻ' (2002) ഗൾഫ് പ്രവാസത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നോവലാണ്. മലയാളികളുടെ കുടിയേറ്റത്തിന്റെയും ഗൾഫ് ജീവിതത്തിന്റെയും സങ്കീർണ്ണതകൾ ഈ നോവലിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു.

ടി.ഡി. രാമകൃഷ്ണന്റെ 'ഫ്രാൻസിസ് ഇട്ടിക്കോര' (2006) ചരിത്രവും മിത്തും യാഥാർത്ഥ്യവും സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നോവലാണ്. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സെന്റ് ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിന്റെ കേരള സന്ദർശനവും ഇട്ടിക്കോര എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജീവിതവും ഇതിൽ സമന്വയിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ബെന്യാമിന്റെ 'ആടുജീവിതം' (2007) മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ്. സൗദി അറേബ്യയിലേക്ക് ജോലി തേടി പോകുന്ന നജീബ് എന്ന യുവാവിന്റെ കഥയിലൂടെ കുടിയേറ്റ തൊഴിലാളികളുടെ ദുരിതങ്ങളും അടിമത്തവും അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ നോവൽ വായനക്കാരുടെ ഇടയിൽ വലിയ സ്വീകാര്യത നേടി. 'ആടുജീവിതം' പ്രവാസി ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പുതിയ അവബോധം സൃഷ്ടിച്ചു.

കെ.ആർ. മീരയുടെ 'യെല്ലോ ലൈറ്റിന്റെ ഒളിയിൽ' (2005), 'ആരാച്ചാർ' (2010) എന്നീ നോവലുകൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീപക്ഷ രചനകൾക്ക് പുതിയ മാനങ്ങൾ നൽകി. ഇവയിൽ 'ആരാച്ചാർ' വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്ന കുടുംബത്തിലെ പെൺകുട്ടിയുടെ ജീവിതത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള നോവലാണ്.

ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വളർച്ച നോവൽ സാഹിത്യത്തെ മാത്രമല്ല, നോവൽ വായനാരീതിയെയും സ്വാധീനിച്ചു. ഇ-ബുക്കുകളും ഓഡിയോ ബുക്കുകളും പ്രചാരത്തിലായി. ഇടയ്ക്കിടെ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപത്തിന്റെ തകർച്ചയെക്കുറിച്ചും, ഭാവിയെക്കുറിച്ചും ആശങ്കകൾ ഉയർന്നെങ്കിലും, ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മികച്ച നോവലുകൾ രചിക്കപ്പെട്ടു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നവമാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഗദ്യരചനകളുടെ എണ്ണവും കൂടി. ബ്ലോഗുകൾ, ഓൺലൈൻ മാഗസിനുകൾ, ഇ-സിനെകൾ തുടങ്ങിയവയിലൂടെ സാഹിത്യരചനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പുതിയ രീതി സാധാരണമായി. ഇത് സാഹിത്യ രംഗത്ത് ജനാധിപത്യവൽക്കരണത്തിന് വഴിവെക്കുകയും, "ഔദ്യോഗിക സാഹിത്യ കാനൻ" എന്ന ആശയത്തിന് വെല്ലുവിളി ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു.

സമകാലിക മലയാള നോവൽ (2010 മുതൽ)

2010-നു ശേഷമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ മലയാള നോവൽ ബഹുസ്വരമായി. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മലയാളികൾ നോവലുകൾ രചിക്കുന്നു. ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യയും സോഷ്യൽ മീഡിയയും നോവൽ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലും വിതരണത്തിലും പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നു. ആഗോളവൽക്കരണം, ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യ, പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങൾ, ലിംഗ രാഷ്ട്രീയം, ദലിത് രാഷ്ട്രീയം, പ്രാന്തവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ, എന്നിവയെല്ലാം ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവലുകളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു.

സെറീന ജാസ്മിന്റെ 'മാലിഗാന്ധി' (2012), ശ്രീ.കെ. പോറ്റേക്കാട്ടിന്റെ 'ഒരു ദേശത്തിന്റെ കഥ' (2013), എൻ. പ്രഭാകരന്റെ 'മലയോര പെരുമഴ' (2015), അംബികാ സുതൻ മാംഗലത്തിന്റെ 'വെളിച്ചം ദുഃഖം ആണ്' (2017), എസ്. ഹരീഷിന്റെ 'മേമിലാ' (2018), ബെന്യാമിന്റെ 'മാന്തളിർ' (2019), ഇടമറുകിന്റെ 'അരിശ' (2020) എന്നിവ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ശ്രദ്ധേയമായ നോവലുകളാണ്.

വി.ജെ. ജെയിംസിന്റെ 'നിരീശ്വരൻ' (2014) മതനിരപേക്ഷതയെയും മതമൗലികവാദത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾക്ക് വഴിവച്ച ഒരു നോവലാണ്. ആർ. ഉണ്ണിയുടെ 'കാക്ക' (2016) പുതിയ ആഖ്യാനശൈലിയുടെ ഉദാഹരണമാണ്.

സി. ജെ. തോമസിന്റെ 'പുൽപ്പള്ളിയിലെ പാണ്ഡവർ' (2018) കേരളത്തിലെ വൈനാട് പ്രദേശത്തെ ആദിവാസികളുടെ ജീവിതവും, ഭൂമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നോവലാണ്.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ സവിശേഷത ജനപ്രിയ സാഹിത്യവും സാഹിത്യ നിരൂപകരുടെ അംഗീകാരം നേടിയ നോവലുകളും തമ്മിലുള്ള വിടവ് കുറഞ്ഞു വരുന്നുവെന്നതാണ്. മലയാളി വായനക്കാർ ഒരു കാലത്ത് "സാഹിത്യ മൂല്യമില്ലാത്ത" ജനപ്രിയ എഴുത്തുകാരെന്ന് പരിഹസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന എഴുത്തുകാരുടെ കൃതികൾ ഇന്ന് ഗൗരവമായി വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

മറ്റൊരു പ്രധാന സവിശേഷത ദലിത്-സ്ത്രീ-ലൈംഗിക-ആദിവാസി സമൂഹങ്ങളിൽനിന്നുള്ള എഴുത്തുകാരുടെ വർദ്ധിച്ച സാന്നിധ്യമാണ്. ഇത് മലയാള സാഹിത്യ കാനനെ കൂടുതൽ സമ്പന്നവും ബഹുസ്വരവുമാക്കുന്നു. ഇത്തരം സാഹിത്യകൃതികൾ പുതിയ സാമൂഹിക അവബോധവും സംവേദനക്ഷമതയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

മലയാള നോവലും കാനൻ രൂപീകരണവും

മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം കൂടി നമ്മൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഏതൊക്കെ നോവലുകളാണ് "മികച്ചവ" എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ആരാണ്? ഏതൊക്കെ നോവലുകൾ സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു? ഏതെല്ലാം നോവലുകൾ കാലങ്ങളായി പഠിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു? ഈ ചോദ്യങ്ങൾ അധികാരബന്ധങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മലയാള നോവലിന്റെ കാനൻ രൂപീകരണം വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യകാലത്ത് സവർണ്ണ ഹിന്ദു പുരുഷ എഴുത്തുകാരുടെ മേൽക്കോയ്മ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, കാലക്രമത്തിൽ പുരോഗമന സാഹിത്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ അജണ്ടയും, ദലിത്-സ്ത്രീപക്ഷ-ന്യൂനപക്ഷ പ്രാതിനിധ്യവും ഈ കാനനിക് വ്യവസ്ഥയെ വെല്ലുവിളിച്ചു. ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും സാഹിത്യ സമൂഹം ചില നോവലുകളെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും മറ്റു ചിലതിനെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തു.

സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, വയലാർ അവാർഡ്, ഓടക്കുഴൽ അവാർഡ്, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് തുടങ്ങിയ പുരസ്കാരങ്ങൾ ചില കൃതികൾക്ക് കാനോനിക്കൽ സ്റ്റാറ്റസ് നൽകുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചു. അതേ സമയം, ജനപ്രിയ സാഹിത്യവും കാനൻ രൂപീകരണത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സമകാലിക കാലഘട്ടത്തിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയയും, ബുക്ക് ബ്ലോഗുകളും, ഓൺലൈൻ അവലോകനങ്ങളും കാനൻ രൂപീകരണത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നു. ഔദ്യോഗിക സാഹിത്യ നിരൂപകരുടെ അധികാരം കുറഞ്ഞുവരുന്നതായി കാണാം.

കേരളത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളിൽ ഇടം ലഭിച്ച നോവലുകളുടെ പട്ടിക പരിശോധിച്ചാൽ, സവർണ്ണ പുരുഷ എഴുത്തുകാരുടെ കൃതികൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, സമകാലിക കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ അധികാരഘടന മാറിവരുന്നതായി കാണാം. സ്ത്രീകളുടെയും ദലിതരുടെയും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെയും രചനകൾക്ക് കൂടുതൽ അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്ന സാഹചര്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

സമഗ്ര വിലയിരുത്തൽ

മലയാള നോവലിന്റെ 130 വർഷത്തെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിന്റെ കൂടി പ്രതിഫലനമാണെന്ന് കാണാം. നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം ഒരു കാലത്ത് സാമൂഹിക പരിഷ്കരണത്തിനുള്ള ഉപകരണമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീട് സാഹിത്യസൃഷ്ടി പൂർണ്ണമായും കലയായി വളർന്നു. ഇന്ന് അത് വിവിധ ധാരകളും പ്രവണതകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സങ്കീർണ്ണ സാംസ്കാരിക ഉൽപ്പന്നമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമഘട്ടങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ചില നോവലുകൾ കാലഘട്ടത്തിന്റെ എല്ലാ പരിമിതികളെയും അതിജീവിച്ച് കാലാതീതമായി നിലനിൽക്കുന്നതായി കാണാം. ചന്തുമേനോന്റെ 'ഇന്ദുലേഖ', തകഴിയുടെ 'രണ്ടിടങ്ങഴി', ബഷീറിന്റെ 'ബാല്യകാലസഖി', എം.ടി.യുടെ 'നാലുകെട്ട്', ഒ.വി.വിജയന്റെ 'ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം', എന്നിവ മലയാള നോവൽ രംഗത്തെ നാഴികക്കല്ലുകളായി.

മലയാള നോവൽ ഒരു കാലത്ത് സാമൂഹിക ഇടപെടലിന്റെ ഉപകരണമായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇന്ന് അത് സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആത്മപരിശോധനയുടെ ഉപകരണമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. കാലങ്ങളായി അവഗണിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടെയും സമൂഹങ്ങളുടെയും ശബ്ദങ്ങൾ ഇന്ന് കൂടുതൽ കേൾക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീകളുടെയും ദലിതരുടെയും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെയും അനുഭവങ്ങൾ നോവലുകളിലൂടെ പങ്കുവയ്ക്കപ്പെടുന്നു.

ഭാഷയുടെ കാര്യത്തിലും മലയാള നോവൽ വലിയ മാറ്റങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യകാല നോവലുകളിലെ ഗ്രന്ഥിക ഭാഷയിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ ജനകീയവും ലളിതവുമായ ഭാഷയിലേക്ക് നോവൽ പരിണമിച്ചു. നാട്ടുഭാഷയുടെയും പ്രാദേശിക ഭാഷാഭേദങ്ങളുടെയും ഉപയോഗം കൂടി. ഭാഷയിലെ ഈ മാറ്റങ്ങൾ സാഹിത്യത്തിന്റെ ജനകീയവൽക്കരണത്തിന് സഹായിച്ചു.

ഉപസംഹാരം

മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമവും സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണവും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക പരിവർത്തനങ്ങളുടെ കൂടി ആഖ്യാനമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക ഇടപെടലുകളിൽ സജീവമായ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ടവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ രംഗത്ത് ശക്തമായ ഇടപെടലുകൾ നടത്തി. സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താക്കൾക്ക് നോവലുകൾ ഒരു പ്രധാന ഉപകരണമായി മാറി. നോവലിസ്റ്റുകൾ ജാതി-മത വ്യവസ്ഥകളിലെ അനീതികൾക്കെതിരെ ശക്തമായി ശബ്ദമുയർത്തി. ഇക്കാലത്തെ നോവലുകളിൽ പലതും സമകാലിക സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിട്ട് അഭിസംബോധന ചെയ്തിരുന്നു.

റഫറൻസുകൾ

ആനന്ദ്. *നോവലിന്റെ ആഖ്യാനകല.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2005.

അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ, കെ. *മലയാള സാഹിത്യചരിത്രം.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, 1997.

അഴീക്കോട്, സുകുമാർ. *മലയാള നോവൽ സാഹിത്യചരിത്രം.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 1992.

ഇന്ദിര, ആർ. *മലയാള നോവലും സ്ത്രീവാദവും.* കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്, 2011.

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ, പുതുശ്ശേരി. *മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമം.* കോഴിക്കോട്: പ്രഭാത് ബുക് ഹൗസ്, 2007.

കോശി, കെ.ആർ. *മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രം.* കോട്ടയം: സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, 2010.

ജോർജ്, കെ.എം. *ആധുനിക മലയാള നോവൽ.* തൃശ്ശൂർ: കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, 1998.

ദേവിക, ജെ. *കുലം, ജാതി, സ്ത്രീ: മലയാള നോവലിന്റെ പാഠഭേദങ്ങൾ.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2012.

നമ്പൂതിരിപ്പാട്, എൻ.എം. *മലയാള സാഹിത്യനിരൂപണം.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 1995.

പണിക്കർ, കെ.എൻ. *സാംസ്കാരിക വിനിമയം മലയാള നോവലിൽ.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2008.

ഭാസ്കരൻ, ടി. *മലയാള നോവൽ ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ.* കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, 2014.

മുരളീകൃഷ്ണൻ, പി.കെ. *സാഹിത്യത്തിന്റെ സാമൂഹിക പരിസരം.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2009.

രവികുമാർ, എ.കെ. *മലയാള നോവൽ ആശയവും ആവിഷ്കാരവും.* തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്, 2003.

രാമചന്ദ്രൻ നായർ, പറവൂർ കെ. *നോവൽ: സിദ്ധിയും സാധ്യതയും.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2011.

വസുമതി, വി.പി. *മലയാള നോവൽ സാഹിത്യം: പഠനങ്ങൾ.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള സർവകലാശാല പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗം, 2013.

വിജയകുമാർ, മേനോൻ പി. *മലയാള സാഹിത്യചരിത്രം: കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ.* തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്, 2005.

വെണ്ണിക്കുളം, ഗോപാലകൃഷ്ണൻ. *മലയാള നോവൽ സാഹിത്യചരിത്രം.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2004.

ശശിധരൻ, എം.പി. *കാനൻ രൂപീകരണവും മലയാള സാഹിത്യവും.* കോഴിക്കോട്: പൂർണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2009.

ശശികുമാർ, പി. *മലയാള നോവൽ ഭാഷയും ദേശവും.* തിരുവനന്തപുരം: ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്, 2020.

സാനു, എം.കെ. *നോവൽ പഠനങ്ങൾ.* തൃശ്ശൂർ: കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, 1993.

സാറാ ജോസഫ്. *സ്ത്രീ നോവലും ഫെമിനിസവും.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2017.

സുകുമാർ, എം. *മലയാള നോവൽ: വർത്തമാനവും ഭാവിയും.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2018.

സുനിൽ, പി. ഇളയിടം. *ദളിത് സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം: മലയാള നോവലിൽ.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2015.

ഹരിദാസ്, എസ്.വി. *മലയാള നോവലിന്റെ സാമൂഹിക പരിണാമം.* കോഴിക്കോട്: ലിപി പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2012.

Ashcroft, Bill, Gareth Griffiths, and Helen Tiffin. *The Empire Writes Back: Theory and Practice in Post-Colonial Literatures.* London: Routledge, 1989.

Bakhtin, Mikhail M. *The Dialogic Imagination: Four Essays.* Edited by Michael Holquist. Translated by Caryl Emerson and Michael Holquist. Austin: University of Texas Press, 1981.

Banerji, Debanjali. "Postcolonial Novel as Bildungsroman: A Study of Malayalam Fiction." *Journal of Postcolonial Writing* 54, no. 3 (2018): 320–33.

Bloom, Harold. *The Western Canon: The Books and School of the Ages.* New York: Harcourt Brace, 1994.

Dharwadker, Vinay. "Formations of Indian-English Literature." In *Literary Cultures in History: Reconstructions from South Asia*, edited by Sheldon Pollock, 199–267. Berkeley: University of California Press, 2003.

Foucault, Michel. *The Archaeology of Knowledge.* Translated by A. M. Sheridan Smith. New York: Pantheon Books, 1972.

George, K. M. *Western Influence on Malayalam Literature.* New Delhi: Sahitya Akademi, 1998.

George, Rosemary Marangoly. *The Politics of Home: Postcolonial Relocations and Twentieth-Century Fiction.* Berkeley: University of California Press, 2003.

Gopal, Priyamvada. *The Indian English Novel: Nation, History, and Narration.* Oxford: Oxford University Press, 2009.

Kumar, Udaya. "Thinking About the Region and the Nation in Malayalam." *Economic and Political Weekly* 51, no. 53 (2016): 40–48.

Lukács, Georg. *The Theory of the Novel.* Translated by Anna Bostock. Cambridge: MIT Press, 1971.

Menon, Dilip M. "A Local Cosmopolitan: 'Kesari' Balakrishna Pillai and the Invention of Europe for a Modern Kerala." In *The Shock of the Global: The 1970s in Perspective*, edited by Niall Ferguson, Charles S. Maier, Erez Manela, and Daniel J. Sargent, 288–301. Cambridge: Harvard University Press, 2016.

Menon, Jisha. "Performance of Nationalism: The Malayalam Novel and the Production of Kerala." *Journal of South Asian Studies* 41, no. 1 (2018): 133–48.

Mohan, Anupama. *Utopia and the Village in South Asian Literatures.* London: Palgrave Macmillan, 2012.

Mukherjee, Meenakshi. *The Perishable Empire: Essays on Indian Writing in English.* New Delhi: Oxford University Press, 2005.

Nagarajan, S. *The Development of the Novel in Malayalam.* Chennai: Institute of Asian Studies, 2013.

Pillai, Meena T. "Matrilineal Reform and Women's Writing in Malayalam." *Economic and Political Weekly* 45, no. 43 (2010): 60–67.

Ramachandran, C. N. "Malayalam Fiction After Independence: A Study in Thematic Evolution." *Indian Literature* 55, no. 2 (2011): 186–94.

Said, Edward W. *Orientalism.* New York: Pantheon Books, 1978.

Spivak, Gayatri Chakravorty. "Can the Subaltern Speak?" In *Marxism and the Interpretation of Culture*, edited by Cary Nelson and Lawrence Grossberg, 271–313. Urbana: University of Illinois Press, 1988.

Watt, Ian. *The Rise of the Novel: Studies in Defoe, Richardson and Fielding.* Berkeley: University of California Press, 1957.